

پس دائماً خاطر جمع هستیم و می‌دانیم که مادامی که در بدن متوطنیم از خداوند غریب می‌باشیم، زیرا که به ایمان رفتار می‌کنیم و نه به دیدار. پس خاطر جمع هستیم و این را بیشتر می‌پسندیم که از بدن دوری کنیم و به نزد خداوند ساکن شویم. بنابراین حریص هستیم بر اینکه خواه متوطن و خواه غریب پسندیده او باشیم. زیرا لازم است که همه ما پیش مستند مسیح حاضر شویم تا هرکس اعمال بدنی خود را بیابد به حسب آن چه کرده باشد، چه نیک چه بد. دوم قرن‌تین ۵: ۶- ۱۰

" خلقت تازه برای وطن آسمانی "

طبق کلام زنده خداوند با قاطعیت می‌توان گفت: کسانی که به عیسی مسیح خداوند ایمان بیاورند و با تمام دل توبه کرده، به گناهان خویش اعتراف کنند تولدی تازه خواهند یافت. خداوندمان عیسی مسیح وعده داده بود که وقتی به آسمان بازگردد روح القدس را برای تسلی ما خواهد فرستاد. روح القدس نه تنها جامه‌ای نو بر تن ما می‌کند بلکه پیاله‌مان را نیز از درون پاکیزه می‌گرداند. روح القدس به ما کمک می‌کند تا در تمامی زندگی ایمانی خود و تا رسیدن به محبوب آسمانی و ساکن شدن در خانه ابدی در کلام و مراقبت بمانیم. او همچنین ما را یاری می‌دهد تا از جان و روحمان که خانه روح القدس است در برابر حملات شریر محافظت کنیم و به ایمان داشته باشیم که این تولد تازه از ما دریغ نخواهد شد. "از آن رو که تولد تازه یافتید نه از تخم فانی بلکه از غیر فانی یعنی به کلام خدا که زنده و تا ابد الابد باقی است." اول پطرس ۱: ۲۳

اما چگونه می‌توانیم دریابیم که در عیسی مسیح تولد تازه یافته‌ایم؟ چگونه بفهمیم که پیاله وجود ما نه فقط از بیرون بلکه از درون نیز پاکیزه شده است؟ در جای جای کلام خداوند، مسیح عیسی از ما ایمانداران می‌خواهد تا همچون مردم دنیا نباشیم بلکه آن طور که شایسته پسر خداوند است و به روح رفتار کنیم. این روح خداوند است که در ما عمل می‌کند و ما را ملزم می‌سازد تا مانند مردم دنیا رفتار نکنیم. روح القدس ما را تقدیس می‌کند یعنی ما را از آنچه که به شبهات عیسی خداوند نیست جدا می‌سازد. خداوند حیات بخش ما، روح خود را به ما بخشید تا

به واسطه آن، حیات جاودانی یابیم. او با فدیہ کردن فرزند خود، جانمان را نجات داد و از ما می‌خواهد که: اگر به روح زیست می‌کنیم به روح نیز رفتار کنیم. غلاطیان ۵: ۲۵

با تولد تازه و درک اینکه چیزهای کهنه در ما در گذشته است دائماً خاطر جمع هستیم که وطن همیشگی ما نزد تخت خداوند در حال ساخته شدن است و زندگی ما ایمانداران بر این زمین خلاصه نمی‌شود. این دلیل محکمی است برای ما که با شجاعت در قدوسیت خداوند بمانیم و نگاه ما همواره به عیسای مسیح باشد. عیسای مسیح از مرگ برخاست و به آسمان صعود کرد تا به ما بیاموزد که حیاطمان در او ابدی است و جایگاه اصلی ما در خانه‌ای آسمانی نزد پدر است. در مسیح شرارت‌های این دنیا گزندی به ما وارد نخواهند رساند. "پس خاطر جمع هستیم و این را بیشتر می‌پسندیم که از بدن دوری کنیم و به نزد خداوند ساکن بشویم" (دوم قرنتیان ۵: ۸). با ایمانی راسخ و بدون قید و شرط در کلمه‌ی خداوند "عیسای مسیح" انتظار دیدار خداوندان را در آسمان داشته باشیم. در روح زیست کنیم و به روح نیز عمل کنیم زیرا که خداوند منتظرمان است. "زیرا می‌دانیم که هرگاه این خانه‌ی زمینی خیمه ما ریخته شود عمارتی از خدا داریم، خانه‌ای ناساخته شده به دست‌ها و جاودانی در آسمان‌ها." دوم قرنتیان ۵: ۱

پس ای خداوند عیسای مسیح دعا می‌کنیم که روح قدوس تو بی‌وقفه در ما عمل کند و ما را هر روز در تو نو سازد، زیرا که ما گذشته‌ی خود را به قدرت نام تو ترک کرده‌ایم و اشتیاق داریم تا حضور تو در زندگی ما جاری باشد. از تو ای پدر می‌طلبیم که ما را محافظت نمایی تا در قدوسیت کامل زیست کنیم زیرا که می‌دانیم تو می‌خواهی که در ابدیت با تو و به همراه تو زندگی کنیم. در نام مسیح عیسای خداوند. آمین!